

ת"פ 26555/08/14 - מדינת ישראל נגד אמיר בן יוסף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 26555-08-14 מדינת ישראל נ' בן עזרי ואח'
בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2.אמיר בן יוסף

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד טל גלאון

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

נגד הנאשם ונגד נאשם אחר, שעניינו הופרד, הוגש כתב אישום, המייחס להם עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

על פי הנתען בכתב האישום, נסעו השניים ביום 6/6/14 ברכב, כאשר הנאשם האחר הוא שנהג ברכב. מתחת לכיסא הנוסע ברכב, נמצאה שקית ובה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 17.80 גרם.

מרבית הראיות בתיק הוגשו בהסכמה ומטעמה של התביעה העיד ראש משמרת הסיוור במשטרת ישראל בתאריך הרלבנטי, דוד אמזלג.

העד סיפר בבית המשפט כי באותו ערב, משנסע ברכב המשטרתי הבחין בנוסע ברכב המקביל אליו, המשפיל את מבטו משהבחין בהם. הוא כרז לרכב לעצור בצד וכך ארע. העד ניגש אל חלון הרכב לצידו של הנוסע-הנאשם. חלון הרכב היה פתוח ולדברי העד הוא הריח ריח ממשי של "גראס" מן הרכב. העד הבהיר כי ריח זה

מוכר לו ממאות אירועים קודמים של תפיסת סם. עוד ציין כי הבחין במאפרה המצויה ליד ההילוכים של הרכב ובה שני בדלי סיגריות מגולגלות ולצידן עלה ירוק קטן.

העד סיפר כי ביקש משני נוסעי הרכב לצאת מן הרכב והבהיר כי הוא עומד לערוך חיפוש. בחיפוש על גופו של הנאשם לא נמצא דבר.

בחיפוש ברכב, מתחת לכיסא עליו ישב הנאשם נתפסה שקית ובה חומר החשוד כסם. לשאלת העד השיב הנאשם כי מדובר בחומר שלו והמשמש אותו לשימוש עצמי. העד הבהיר כי את הסמים שתפס הכניס לכיסו שהיה ריק מתוכן. ועוד ציין "עשינו את כל שרשרת הסם עד שזה עבר לחוקר".

בחקירה הנגדית אישר העד כי עצר את הרכב בשל שהנאשם השפיל מבט משהבחין ברכבו, אך הוסיף כי הוא רשאי על פי חוק לעצור כל רכב לבדיקה כללית.

לשאלת ב"כ הנאשם השיב העד כי אותה עת היה איתו אדם נוסף ברכב, ככל נראה מתנדב שהתלווה אליו תדיר, אולם הוא לא ציין את שמו בדו"ח הפעולה.

העד חזר והדגיש בחקירתו הנגדית כי הוא לא ביקש מהנאשם לפתוח את חלון הרכב, שכן זה היה פתוח וכי הריח שנדף מן הרכב היה ריח חזק של מריחואנה, שהוא ריח אופייני מאוד, המוכר לו מעבודתו. לשאלת ב"כ הנאשם האם מכך הסיק שעישנו ברכב, השיב כי אינו יודע אם עישנו ברכב, שכן לא חזה בעבירה של עישון סם, אך הבחין במאפרה ועל כן החשד שייחס לנוסעי הרכב, לא היה של שימוש בסם, אלא של החזקת סם.

לשאלה מדוע, איפוא, לא ייחס לנהג הרכב חשד של נהיגה תחת השפעת סמים, באם מצא ברכב בדלי סיגריות, השיב כי מצא ברכב חומר החשוד כסם ואף הנהג הודה בפניו כי מדובר בחומר שלו לשימוש עצמי, כפי שנרשם בדו"ח הפעולה שלו ובדו"ח העיכוב, ועל כן הועבר עניינו לגורמי החקירה להמשך טיפול ולהחלטה בעניינו. הוא הבהיר כי אינו יכול לייחס לנהג נהיגה תחת השפעת סם, באם לא הבחין בשימוש בסם.

דו"ח הפעולה של העד הוגש (ת/7) וממנו עלה כי במהלך נסיעה במקביל לרכב בו נסע הנאשם הבחין בו העד כשהוא מביט בו ומשפיל את עיניו ועל כן כרז לרכב לעצור. הדו"ח מפרט, את שמסר העד בביהמ"ש, בדבר הפניה לחלון הרכב, לריח הסם, ולמאפרה הסמוכה לידיית ההילוכים.

העד ציין כי לאחר שערך חיפוש על גופו של הנאשם, ערך חיפוש ברכב, תפס את המאפרה והבדלים, הכניסם לשקית וסימן אותה בסימון שפרט ולאחר מכן נמצאה ברכב מתחת לכיסא עליו ישב הנאשם "שקית שקופה ובה פרחים ירוקים החשודים כסם מסוג מריחואנה". את הסמים הכניס לכיס מכנסיו שהיה ריק. הנאשם אמר לו במעמד זה "זה הסמים שלי לשימוש עצמי". עוד הוסיף העד בדו"ח כי משהגיעו לתחנת המשטרה הוציא את השקית השקופה שנמצאה מתחת לכיסא הנוסע ברכב ונמצא לאחר שקילתה כי משקלה 22 גרם. השקית הוכנסה למעטפה משטרתית "מספר J0529261" החומר שנתפס על גופו של הנהג, סומן בסימון נפרד כמפורט בדו"ח. העד ציין כי השקיות נסגרו במהלך הפעילות ללא שנגרם להן נזק כלשהו ולאחר מכן נמסרו

לחוקר אייל בוסי.

הוגש מזכר מאת אייל בוסי מיום 6/6/14 (ת/4) ולפיו הוא העביר שלוש שקיות, לרבות זו הנזכרת לעיל, ובהן חומר החשוד כסם ואשר אותן קיבל מהסייר דודי אמזלג, לארון המוצגים שבמשרד רכז החקירות. בכותרת המזכר נזכר מספרו של התיק החקירה.

מטופס לוואי למוצגים (ת/2) עולה כי מדובר בטופס המתייחס לאותו תיק חקירה וכי באותו יום 6/6/14 הוגשה בקשה לבדיקת חומר המצוי בשתי שקיות הנזכרות לעיל, לרבות זו הנזכרת במספרה, לעיל. הטופס הוצא על ידי החוקר אייל בוסי ומיועד למעבדה.

מטופס קבלת מוצגים לבדיקה של מטא"ר/מז"פ מיום 10/6/14 עולה כי הם מאשרים את קבלת המוצגים הנלווים לטופס לוואי מוצגים זה הנזכר לעיל, והמפורט בכותרתו ובפירוט הפריטים שבו אף במסמך טופס קבלת המוצגים לבדיקה.

בסעיף "תיאור המוצגים" מופיע פירוט שתי השקיות ומספריהן, לרבות המספר האמור. כן נרשם כי השקיות מאובטחות וחתומות ולא נפתחו.

הוגשה חוות דעת מומחה של מז"פ/מטא"ר, המתייחסת אל המוצגים שהועברו לבדיקה, (ת/5) וממנה עולה כי השקית שבמחלוקת והנזכרת היא שקית מאובטחת ובתוכה שקית פלסטיק סגורה בסגר ובתוכה חומר צמחי. חומר צמחי זה נמצא כסם מסוג קנבוס במשקל 17.8 גרם נטו.

כן הוגשה הודעתו של הנאשם אשר נגבתה ביום 6/6/14 (ת/1).

הנאשם מסר כי הוא אמן - פסל, צייר ואיש תאטרון וכי הסם הוא תרופתו, הגם שאין לו אישור לעשות בו שימוש, אלא שבמשמרות של 32 ו - 48 שעות "זה הדבר היחידי שמחזיק אותי שפוי".

הנאשם התייחס למאפרה שנמצאה ברכב, וציין כי הבדלים שבה הם של טבק רגיל לגלגול . הוצגה בפניו השקית השניה של החומר שנתפס, אשר על פי דו"ח הפעולה נתפס על גופו של הנאשם האחר והוא ציין כי אין לו כל מושג למי שייך חומר זה.

משהוצגה בפניו השקית ובה החומר שנתפס על פי הסימון והדו"ח מתחת לכיסא עליו ישב, השיב כי הסם שלו וכי היה ברכב מתחת לכיסא עליו ישב. כאשר נשאל באיזה סם מדובר השיב כי אינו יודע וכי מדובר ב"ירק". וכי אין זה סם, אלא תרופה. החוקר המשיך והקשה עליו ושאל לשמה של התרופה ואזי השיב הנאשם: "גראס".

הנאשם ציין כי רכש את הסם מזקן כלשהו המסתובב בפאבים ואינו יודע את שמו וכאשר נשאל כיצד הוא עושה בו שימוש, השיב: "אוכל את זה... מורח את זה עם מרגרינה על סנדוויץ' ואוכל".

לשאלה מדוע הוסתר הסם מתחת לכיסא, השיב "אני בלי תחתונים, לא היה לי איפה לשים את זה". החוקר

הקשה ושאל מדוע לא שם חומר זה במקום גלוי ולמה בחר להסתירו ועל כך השיב הנאשם "ככה זה הרגיש לי הכי נכון".

הנאשם אישר כי השפיל את עיניו משהבחין בניידת וציין כי עשה כן כיוון שהוא מפחד מאוד משוטרים וכי כאלה היכו אותו במספר הזדמנויות.

לשאלה כמה זמן הוא עושה שימוש בסמים, השיב כי אינו משתמש בסמים.

לשאלה האם הוא רוצה להוסיף דבר מה בסוף הודעתו, השיב: "אני מצטער, תודה רבה, החיפוש שנעשה לנו ברכב לא היה חוקי".

בבית המשפט סיפר הנאשם כי משהבחין ברכב המשטרה "הבנתי מה המצב, השפלתי מבט כי הרגשתי מובך מהסיטואציה, אני מת מפחד משוטרים" והסיבר חששו זה בשל כך שבעבר היכו אותו שוטרים כאשר היה שיכור והשתולל.

לכשעצרו את רכבם, כך תאר, ניגש השוטר "אמר לי משהו כמו חשד סביר או משה כזה אין לי מושג". וכאשר ביצע את החיפוש על גופם לא הסביר להם דבר ולא שאל דבר, אל א החל לדחוף את ידיו לכיסיהם. ולאחר מכן נתפסו הסמים מתחת לכיסא עליו ישב הוא.

הנאשם הדגיש כי אינו צורך מריחואנה לצורכי סם, אלא שבעיניו מדובר בתרופה העוזרת לו לישון, לאכול ולהישאר בפוקוס.

לכשנשאל על ידי השוטר האם הסם שלו, התוודה מיד, כך סיפר, כיוון שלא רצה להסלים את האירוע וכיוון שידוע לו כי ככל שמשתפים פעולה, זה יכול להועיל "להתחכם יגרום ליותר גרוע". וכן ציין: "לקחתי על עצמי הכל ושיתפתי פעולה בחקירה ואמרתי את האמת כל הזמן".

לשאלה מדוע אמר שהחיפוש לא חוקי, השיב כיוון שקפצו עליו באמצע הרחוב כאילו הוא מחבל והגם שלא ביצעו קודם לכן עבירת תעבורה כלשהי, וכיוון שבמאפיה לא היה דבר וכיוון שהחיפוש נערך ללא הסכמה ולא הודע לו על עריכת החיפוש.

לשאלת בא כוחו האם חלון הרכב היה פתוח, השיב: "זה פרט שולי, לא זוכר". עוד נשאל בחקירה הראשית על ידי בא כוחו לגבי הריח שנדף מן הרכב, כדברי העד אמזלג, ועל כך השיב הנאשם: "היה ריח".

בחקירה הנגדית טען כי הריח היה של אפטר שייב ושל סיגריות ואולם משהקשתה התובעת וטענה כי גם של מריחואנה, השיב: "יכול להיות", אלא שלדברי הנאשם לא בשל כך פנה אליו השוטר אלא בשל שהתנהגותו היתה לא נינוחה.

הנאשם אישר בחקירה הנגדית כי אין לו אישור להחזקת סמים וכיוון שידע שזהו המצב וכי החזקת הסם אינה חוקית הוא הסתיר אותו מתחת למושב.

העולה מכל האמור לעיל, כי למעשה, אין חולק כי הסמים שנמצאו ברכב שייכים לנאשם. הנאשם מסר כך מיד עם המצאם ברכב על ידי השוטר, ואך טען כי הם משמשים אותו לשימוש עצמי וכך הודה מיד עם חקירתו במשטרה ולמעשה, אף אישר את הדברים גם בעדותו בבית המשפט.

טענתו של הנאשם היתה כי הסמים נמצאו במהלך חיפוש בלתי חוקי שנעשה עליו וברכבו ועל כן אין לקבלם כראיה קבילה.

על טענה זו חזר וביתר שאת, בא כוח הנאשם בסיכומיו.

נדמה כי אין חולק כי אכן משהבחין השוטר אמזלג ברכב בתחילה, לא היה לו כל חשד שהצדיק עריכת חיפוש על גופו של הנאשם או ברכב. השפלת מבטו של הנאשם אינה עילה לעריכת חיפוש כזה ואינה יוצרת חשד כלשהו.

אולם, יושם אל לב כי בגין השפלת המבט לא ערך אמזלג חיפוש, אלא כרז לרכב והורה לנהגו לעצור בצד.

לאמזלג סמכות לבדוק בדיקה שגריתית כל רכב, מבחינת שאלה לזיהוי של הנהג ובדיקת מסמכיו וכך עשה.

אלא משהוא ניגש לחלון הרכב, השתנו הנסיבות.

בענין זה, אני קובעת כי משניגש אמזלג לחלון הרכב היה החלון פתוח.

כך העיד אמזלג ומעבר לכך שהתרשמתי מעדותו באופן בלתי אמצעי כי היא מהימנה, בשל אופן העדות, שהיתה מתונה, בהירה, קוהרנטית ובלתי מתלהמת, הרי שלא נמצאו בה סתירות ופירויות ואף לא לענין זה.

הנאשם עצמו שנשאל על כך בחקירה הראשית, השיב לבא כוחו כי מדובר בענין שולי וכי הוא אינו זוכר ומכאן שעדותו של אמזלג בענין זה לא נסתרה או הופרכה.

ומבעד לחלון הפתוח הבחין אמזלג במאפרה ובה שתי סיגריות מגולגלות ולידן עלה ירוק וכן הבחין בריח מריחואנה שנדף מן הרכב.

לענין הבדלים אשר נמצאו במאפרה, טען ב"כ הנאשם כי הנה אלה לא נמסרו לבדיקה ולא נמסרה חוות דעת לגביהם ועל כן אין ללמוד לגביהם דבר.

יצוין, אף במנותק מן הריח שנדף מן הרכב, כי מדובר היה בסיגריות מגולגלות ובעלה לידן, ואף אם סוף דבר לא נבדק חומר זה, הרי שיש בהן כדי להעלות חשד שיצדיק עריכת חיפוש ברכב.

מקל וחומר אמורים הדברים כאשר בנוסף לכך, אף נדף ברכב ריח של מריחואנה.

מעבר לכך שנתתי אמון בעדותו של אמזלג אשר העיד כי מניסיונו הרב בעבודתו הוא מזהה ריח זה בבירור,

הרי שאף הנאשם בעדותו בבית המשפט לא סתר כלל ועיקר כי ריח כזה נדף מן הרכב.

ומשכך, הרי שבנסיבות אלה, ברי שעלה חשד לשימוש בסמים ולהחזקת סמים אשר הצדיק עריכת חיפוש על גופם של הנוסעים ברכב וברכב עצמו.

על כן, נדחית הטענה בדבר היותו של החיפוש שנעשה על ידי אמזלג בלתי חוקי.

הטענה הנוספת של ב"כ הנאשם היתה כי שרשרת העברת הסם נותקה.

תמצית הטענה היא כי לא הוכח מי הוא אשר העביר את הסם לבדיקה מתחנת המשטרה אל מעבדת מז"פ במטה הארצי ומכאן ששרשרת העברת הסם נותקה ואין, איפוא, הוכחה כי החומר אשר נתפס ברכב הוא החומר אשר נמצא כסם על ידי המומחה.

כעולה מחומר הראיות הרי שכאשר מצא אמזלג את החומר החשוד כסם מתחת לכיסא הרכב היה חומר זה בתוך שקית. את השקית הוא הכניס לכיסו אשר אותה עת היה ריק.

משהגיע לתחנה חתם את השקית בשקית משטרתית וסימן אותה כראוי ואת השקית המסומנת כמוצג מסר לחוקר אייל בוסי, אשר הניח אותה בארון המוצגים ואף הכין אותה להעברה אל המעבדה במטה הארצי לבדיקתה בצירוף טופס לזוואי למוצגים המועברים לבדיקה, הכל כפי שפורט לעיל.

אמנם ואכן, לא הובא בפני בית המשפט מיהו אותו אדם, אשר בפועל הביא את המוצגים האמורים והניחם בפועל בפני המעבדה במטה הארצי, אלא שלא מצאתי כי יש בכך כדי לפגום בשרשרת העברת הסם.

עד לשלב זה, שרשרת העברת הסם לא נפגמה, כפי שתואר לעיל.

לאחר מכן נמצא כי אל המעבדה הועברו שקיות הסם, לרבות השקית הרלבנטית כשהיא מאובטחת, חתומה וצויין לגביה שלא נפתחה, כמתואר בטופס קבלת המוצגים במעבדה ומכאן שאין נפקא מינא האם העביר אותה שוטר זה או אחר. החשיבות היא בכך שהשקית לא נפגמה וכי לא היתה אפשרות לפגוע במוצג. משאלה הן הנסיבות הרי ששרשרת העברת הסם לא נפגמה.

לאחר מכן, לא נפל פגם בשרשרת ועל כך אין חולק, שכן החומר שנמסר במעבדה לבדיקה הוא החומר שנבדק ונמצא כי הוא סם.

לכתחילה לא הכחיש הנאשם כי החומר שנמצא ברכב הוא שלו וכך מסר לשוטר אמזלג וכך גם מסר בדו"ח העיכוב בעניינו. אף בהודעתו שבמשטרה אישר כי החומר הוא לשימושו העצמי, הגם שחלק מתשובותיו היו מתריסות ובלתי הגיוניות במכוון.

גם בבית המשפט אישר הנאשם כי החומר, שהוא סם הוא שלו ולטענתו לשימושו כחומר רפואי, הגם שאישר כי אין לו אישור לעשות בו שימוש ככזה וכיוון שידע כי אין לו אישור וכי הדבר אינו חוקי, הסתיר אותו ברכב מתחת לכסאו.

משכך, ומשעולה מכל המקובץ כי הנאשם החזיק מתחת לכיסא ברכב בו נסע 17.80 גרם נטו של סם מסוג קנבוס ללא היתר כדין, הרי שהוא יורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ו, 20 דצמבר 2015, במעמד הצדדים